

LBDRIS

We know

books

Magdalena Hărăbor

RITMUL SÂNGELUI MEU

Prefața: Ovidiu Pecican

Postfața: Mircea Moț

LIMES

2022

Prefață (Ovidiu Pecican)	5
s-au mutat pescărușii la mine-n oraș	9
așteptând.....	11
nori / iron.....	13
hoinărind sub Luceafărul de seară	15
nuferi peste tot... nuferi.....	17
între noapte și zi	19
pentru ce?.....	21
voci care nu se poticnesc.....	24
eu văd imagine, tu ...?	27
nostalgică.....	30
între mine și cer	32
întrebare	35
nu-ți lipsește nimic azi	36
deconspirare.....	38
pe sub șinele nopții.....	40
s-au știrbit la capete tristețile.....	42
o altfel de dimineață.....	44
next week	46
tărâmul alb	50
dintre mai multe nopți o aleg pe aceasta.....	53
ai atâta timp...fiasco!	55
singurătate nesigură.....	57
ce facem cu duminicile	59
portocaliu în fața ochilor / partajez ecranul.....	60
ce-am vrut să spun când am tăcut	63
cromatică / acustică de buzunar	65
între tăcere și netăcere	67
magnolii ninse.....	69

în căutarea unui răspuns	71
dor atipic.....	73
o pânză a mării pictată în cer și un cer pictat în mare...	75
arunci zarurile.....	77
agățate-n aer o carte un poem fragil.....	79
am visat... am crezut.....	83
femeia care spală pietre la râu	84
ce crezi?	86
dincolo de perdele.....	88
câteodată se face așa	90
într-un felinar aprins.....	93
pescăruși.....	94
într-un cub de gheață	96
există un ritm al sângelui.....	98
de-a anotimpurile	100
 Sensibilitate și poezie (Mircea Moț).....	 103

și totuși e liniște

marea-ntinsă la picioarele arborilor

vara din care mă trezește mirosul de sare

freamătul valurilor

în trupul betoanelor

fiorul întrebărilor nenăscute

privegheri peste ape

unde v-ați lăsat cearcănele?

povestea aripilor?

să mai cred în vindecarea dorului

când răspunsuri sapă cuiburi în carnea
lucrurilor?

șevaletul acesta smulge seninul cerului

fără să-l doară

fără măcar să-l atingă...

călători fără voie

unde vă poartă poezia?

pe șevaletul stropit cu albastru

vindecare de mare

de pescăruși.

cu voi nu mi-e niciodată frig.

am la îndemână tocul de scris
hârtia
litere ce-nțeapă luna
ninsoarea în chemări depărtate
ca o mirare
se scrie liber
cu sânge sihastru
se scrie de dor
cu degetele-nfipte-n lucruri
zborul – linie dreaptă
ca un zumzet
desprindere înceată de sol
lecție deprinsă pe cărarea lină a zilei
ce nu se termină cu mine, cu tine, cu noi.
sigilate nisipuri

încă se plimbă pescărușii pe acoperișul ființei.

aștept să- mi deschizi ușa cu bucuria unui copil.

mi se pare că e devreme

mi se pare că e târziu

prin ferestre

zorii

fulguri decente

nu mai vorbește nimeni

cu nimeni/ cu mine

ca într-un imperiu al gheții

sentințele se dau cu ochii închiși

le primim descătușați de dorințe

încercănați

nu mai vorbește nimeni astăzi

despre torente

lupta norilor pe cerul de sticlă

ne jucăm de-a viața într-o grădină cu

pomi înalți și crengi săpate-n pieptul
 rândunelelor

de-atâta sânge

doruri încovrigate

la pieptul unei mame un copil surâzând

m-am uitat pe mine într-o încăpere cu perdele
 trase

în tăcere cu dinții scrâșnind a neputință

în piept

în loc de inimă

o țintă.

mă plimb aiurea

și e bizar

nu mai știu drumul spre casă

l-a năpădit uitarea

cu buruieni pe trup

și noaptea-i o lamă de cuțit

pe care-alunecă-ntâmplarea săpată

în sufletul de ceară

un scâncet de copil răzbate

prin amintirile de iarnă.

pornesc la drum cu ochi de prunc ce caută

în podul casei lumina din trecut

și jocuri de-altădată.

o linie tăioasă de argint
sclipind în depărtare
e întruparea lunii ce veghează
mersul prin aerul timid

revin cu greu din cercuri de mătase
cu fluturi dând ocol petalelor de primăvară

subțire-i mersul melcilor pe lunci

prin foi de toamnă
mă răscolesc
nostalgii deschise.